

Carl Michael Bellman

No 21

Melyben pro primo lefesti az éjszakát annak örömeivel,

**pro secundo úgyszólván egyfajta
aequilibriumba állítja**

szemünk előtt a Bor és a Szerelem erejét, majd lassacskán

[illegible]

Fellegek árnya

Száll le a tájra,

Elhal a szél, mely elébb zsinatolt;

[illegible]

Csin-csin, az utca mulat, hejehuj!

El ne botolj ott,

Leld meg a pultot,

És tapogasd ki a flaska nyakát!

Rázd fel a fűszert,

Húzd a nedűt meg,

S tedd hegedűdet az állad alá!

Köpj ki, taposd el,

Ropjuk a táncot,
Tapsra ügess ma, dobogjon a láb!

Nőjön a lárma!

Gyertya világa

Villog a mennyezeten, falakon.

Most ne busongj hát:

Hozd be a sonkát!

Dísze virág, be csudás, be finom!

Snapsz meg a sonka segít a baján.

Rajta, barátok,

Járjon a szátok,

<Cselló> Kezdj bele, Berg!

Tombol a kocsma,

Jót mulatunk ma,

Míg feketéllnek az éji egek.

Mit fecserészel?

Állni merészelsz?

Ropjad a táncot, a franc tebeléd!

Rajta, kurázsi!

Táncha, bagázsi!

Nyítt hegedűre szakadjon az ég!

Szú eszi régen,

Már a szeméten

Allegretto

Fel - le - gek ár - nya Száll le a táj - ra, El - hal a szél, mely e -

lébb zsi - na - tolt; Fény - lik a vá - ros, Dél a - ra - nyát most Vált - ja e -

züst - re az es - te - li hold, Zord ku - tya hör - dül, Tölgy - ka - pu

Violoncello

dör - dül : Zeng - jen a húr! Bár - ho - va jutsz, lám

Serb - lik az ut - cán: Csin - csin, az ut - ca mu - lat, he - je - huj!

(Carl Michael Bellman *Fredman episztolái és dalai* című kötetéből.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)